

ضد و نقیض های پیروزی یکطرفه حزب کارگر در انتخابات انگلیس

استارمر؛ برنده «جنگ نفرت»

همان طور که پیش بینی می شد، اواخر هفته پیش حزب کارگر پیروزی بزرگ و یکطرفه ای را در انتخابات پارلمانی انگلیس کسب کرد اما نکات جالب و ضد و نقیض متعددی در این خصوص وجود دارد. براساس این خصوصیات متوالی حزب محافظه کار که اغلب با مشکلات و بحران های بزرگی نیز همراه بود، پایان داده شد و یکی از بزرگ ترین سقوط ها در تاریخ حیات این حزب به تصویر کشیده شد. با این حال پیروزی استارمر و به واقع حزب وی مجموعه ای از تضادهاست زیرا در عین اینکه شکوه کم نظیری را به حزب کارگر می بخشد، از سلسله مسائلی منفی هم نشأت می گیرد. میزان کل آرای اختصاص یافته به حزب کارگر در انتخابات هفته گذشته از ۳۴ درصد فراتر نمی رفت و این در حالی بود که جرمی کوربین، سرکرده قبلی حزب کارگر که در هر دو دوره انتخابات سال های ۲۰۱۷ و ۲۰۱۹ هم تسلیم حزب محافظه کار شد، نه تنها آرای نازل تری از استارمر کسب نکرده بود، بلکه با احتساب نتایج امسال از او دستاوردهای بهتری داشته است. کوربین در سال ۲۰۱۷ به ۴۰ درصد آرای مردمی رسید که طبعاً ۶ درصد بیشتر از اندوخته های استارمر در انتخابات امسال است. همین سیاستمدار در سال ۲۰۱۹ هم که نمایشی ضعیف تر داشت، فقط ۱/۵ درصد کمتر از آرای کنونی استارمر را کسب کرد. اینها به ما می گوید استارمر پیش از آن که آرای خود را براساس مقبولیت عامه خویش و حزبش به دست آورده باشد، مدیون سیاست های پشیمند شکست خورده حزب رقیب است که مردم را به کلی از آنها دلسرد کرد و به رویکرد اجباری به حزب کارگر وا داشت.

یادداشت

وصال روحانی

روزنامه نگار

رگه های سیاسی و تمایل به فلسطینی ها که در جنگ ۱۰ ماهه اخیرشان با اسرائیل غاصب متحمل رنج های فراوانی شده اند، در انتخابات اخیر انگلیس و شکست ها و پیروزی های افراد وابسته به حزب کارگر جلوه ای آشکار داشت

یکطرفه اما فاقد تالو و جذابیت
حزب کارگر در انتخابات پارلمانی هفته گذشته بریتانیا چنان برتر نشان داد که دوسوم کرسی های پارلمانی را تصاحب کرد ولی نکته مهم اینجاست که میزان مشارکت مردمی در انتخابات هفته پیش دومین رکورد منفی مشارکت آنها را در کل تاریخ رقابت های حزبی انگلیس به ثبت رساند و ۱۸۸۵ به بعد بی سابقه بود که حضوری اینقدر اندک از سوی مردم در انتخابات پارلمانی بریتانیا مشاهده شود. به واقع آمار نشان می دهد که فقط ۲۰ درصد از واجدان حق حضور در انتخابات، به استارمر و حزب وی رأی داده اند و همین مساله پیروزی البته یکطرفه حزب کارگر را خدشه دار می کند و بیش از آن که از محبوبیت این حزب بگوید، از منفر بودن حزب محافظه کار حکایت می کند و برنده شدن سوری استارمر را در «جنگ نفرت» نشان می دهد. استارمر نقش اول را در ترسیم این پیروزی یکطرفه اما فاقد تالو و عاری از جذابیت های

سیاسی و اجتماعی ایفا کرد. او تا سرحد امکان از هرگونه ریسکی احتراز کرد و به جای بخشیدن شور و هیجان به روند انتخاباتی، کوشید بانیان صنایع بزرگ را با خود همسو سازد و رسانه های تأثیرگذار انگلیس را به یاور و حامی کمپین حزب کارگر تبدیل کند. استارمر در رسیدن به این اهداف موفق بود اما بهای گزافی را هم برای آن پرداخت زیرا هم به طرفداران سنتی حزب کارگر پشت کرد و هم حمایت مسلمانان را از دست داد که در ادوار قبلی انتخابات به حمایت از حزب کارگر مبادرت ورزیده بودند و امسال از استارمر جز بی اعتنائی چیزی ندیدند.

شکست هایی دور از انتظار

حزب کارگر در طول سنوات اخیر آنگنان از کسب آرای مسلمانان در انتخابات پارلمان انگلیس مطمئن بوده که استارمر امسال سعی چندانی برای تحقیق در این خصوص نکرد و به اشتباه گمان کرد که این حمایت

همچنان پشت سرش دارد اما واقعیت چیزی به کلی متفاوت بود و استارمر دیر فهمید که این بار این قشر بسیار مهم را اصلاً در جمع حامیان خود ندارد. اضافه بر آن، بعضی حامیان از انتظاری را محتمل شدند که نشان دهنده رنج های فراوانی شده اند، در انتخابات اخیر انگلیس و شکست ها و پیروزی های افراد وابسته به حزب کارگر جلوه ای آشکار داشت. به عنوان مثال، جاناتان اشورت که در پرسنتول یک «نه» قاطع از رأی دهندگان دریافت کرد، مغلوب «شوکت آدام» شد که پیش تر اسم و رسمش نداشت اما حمایتش از ملت مظلوم فلسطین در جنگ ناپرزیری که رژیم نامشروع تل آویو به این ملت تحمیل کرده، او را محبوب مردم این منطقه ساخته است. آدام در سخنرانی بعد از پیروزی اش به وضوح از شرافت فلسطینی ها و

مدارکی مخدوش صورت گرفته و به همین سبب باید در اولین فرصت دیپورت و راهی کاشانه اصلی خود شود.

آرای رسای غزه در انتخابات انگلیس

رگه های سیاسی و تمایل به فلسطینی ها که در جنگ ۱۰ ماهه اخیرشان با اسرائیل غاصب متحمل رنج های فراوانی شده اند، در انتخابات اخیر انگلیس و شکست ها و پیروزی های افراد وابسته به حزب کارگر جلوه ای آشکار داشت. به عنوان مثال، جاناتان اشورت که در پرسنتول یک «نه» قاطع از رأی دهندگان دریافت کرد، مغلوب «شوکت آدام» شد که پیش تر اسم و رسمش نداشت اما حمایتش از ملت مظلوم فلسطین در جنگ ناپرزیری که رژیم نامشروع تل آویو به این ملت تحمیل کرده، او را محبوب مردم این منطقه ساخته است. آدام در سخنرانی بعد از پیروزی اش به وضوح از شرافت فلسطینی ها و

مناظرات ترامپ و بایدن چه بهره ای دارند؟

کوششی عبث برای تطهیر دو خلافکار بزرگ

گروه جهان / جو بایدن رئیس جمهور آمریکا و رقیب بزرگش دونالد ترامپ از حزب جمهوریخواه اخیراً مناظره ای تلویزیونی در شبکه CNN داشتند که پیرامون انتخابات ماه نوامبر (آبان) این کشور و ترامپ ۷۸ ساله اما هوشار در این رویارویی کلامی پیروزی قاطعی را مقابل بایدن ۸۲ ساله و کندذهن تجربه کرد و این حرفه دچار زوال عقل را بارها خفت داد و شانس های خود را برای فتح این انتخابات و بازگشت به کاخ سفید به شدت افزایش بخشید. قرار است بایدن سرکرده حزب دموکرات و ترامپ مرد اول حزب جمهوریخواه روز ۱۹ شهریور مناظره تلویزیونی دیگری را این بار در شبکه ABC آمریکا داشته باشند اما پس از کمزنگ شدن بحث مناظرات تلویزیونی در دوره قبلی (۲۰۲۰) این انتخابات اینک این سؤال مطرح است که اولاً مناظرات تازه تا چه حد الزامی است و ثانیاً اگر ضروری تشخیص داده شده، تا چه میزان می توانند بر روند گزینش یک فرد صالح تأثیرگذار باشند. در جواب باید گفت اگرچه ترامپ به سبب خشونت ذاتی و روحیات تنها جمی اش از مناظراتی از این دست بیشترین سوءاستفاده را کرده و رقبایش را بدجوری کوبیده اما باید اعتراف کرد در چشم اندازی وسیع تر اظهارات دو فرد کاندیدا برای روشن شدن اذهان عمومی و مشخص شدن دیدگاه هایشان و نگاهی که به پشت ریاست جمهوری و وظائف آن دارند، بسیار مفید است و مردم باید دیدن این مناظرات و استماع حرف های دوطرف می توانند بفهمند چه چیزهایی در چهار سال بعدی انتظار آنها را می کنند. درست است که ترامپ با روحیات تعارضی و جملات بی ادبانه اش درباره رقیب دموکرات خود معمولاً از صحبت درباره برنامہ هایی که برای آینده دارد، پرهیز کرده و هرگز از آنچه می خواهد برای کشورش انجام بدهد، به روشنی سخن نگفته، اما نوع برخورد تخریبی وی به خودی خود نافی ارزش های بالقوه این قبیل مناظرات نیست و سهمی را که می تواند در روشنگری اذهان داشته باشد، منتفی نخواهد کرد و بهره های ذاتی آن را از میان نخواهد برد.

ترامپ طبعاً در بعضی از تبلیغاتی اش کوشیده این محکومیت ها را یک کوشش سیاسی برای تخریب خود توسط حزب مخالف در مسیر شرکت در انتخابات سراسری امسال آمریکا جلوه بدهد

انتخابی بین بد و بدتر

هم بایدن و هم ترامپ با اندوخته ای کلان از خلف های بزرگ سیاسی، جنایی و البته جنگی پای به مناظرات و ستیز بر سر تصاحب مجدد کاخ سفید گذاشته اند. بایدن به رغم ادعاهای فراوان «هم حزبی» هایش در خصوص روش های کم نقص سیاسی اش نه تنها دست های پسرش (هانتز بایدن) را برای ارتکاب انواع پولشویی ها، سوءاستفاده از مجاری قدرت و خرید و فروش گسترده انبوه سلاح ها بخصوص در دوران تصدی پست معاونت ریاست جمهوری آمریکا (در زمان ریاست باراک اوباما) بازگذاشت، بلکه در ۱۰ ماهی که از شروع جنگ غزه می گذرد، پایه پای رژیم بی شرمانه ترین نسل کشی های سالیان معاصر را در این منطقه به اجرا درآورده و به تبع آن در هر محکمه عدالت جوانه ای یک جنایتکار بزرگ جنگی شناخته خواهد شد. ترامپ که خلفانی از این قبیل نداشته، به جبران آن در ۳۴ پرونده تخلف های اخلاقی، حرفه ای، سیاسی و اقتصادی

تلطیف یک فضای زمخت

ترامپ تا قبل از مناظره تلویزیونی اخیرش با بایدن، بیشتر جفت سکوت و آرامش را در پیش گرفته بود و فقط زمانی که به دادگاه منتهم رفت، جملات بسیار کوتاهی را در این محکمه بیان کرد و حاضر نشد هیچ اعتراف و شهادتی درباره ۳۴ پرونده ای بدهد که هنوز درباره وی مفتوح است و به محض رد و بدل شدن مداراتی بین وکلای او و قاضی دادگاه، محل را ترک کرد. او حاضر نشد با خیل خبرنگاران حاضر در بیرون دادگاه هم صحبت کند و فقط در روزهای بعدی مصاحبه هایی کاملاً کنترل شده و فرمایشی با چند شبکه خبری طرفدار خویشی بویژه فاکس نیوز داشت و سؤالات مطرح شده در این مصاحبه ها نیز چنان غیرجدی و تبلیغاتی با فاقد عمق و محتوا بودند که می شد به آسانی فهمید منظور از انجام و پخش این مصاحبه ها تلطیف فضای زمخت دور و بر ترامپ و ارائه تصویری روشن تر و مثبت تر از وی نزد رأی دهندگان انتخابات است و ماه و اندی بعد ریاست جمهوری آمریکا کاست. این البته کوششی عبث

با کمترین بهره های ممکن برای هر دو سیاستمدار کج کردار مذکور است و کوچک ترین تطهیر اخلاقی و کمترین رسنگاری حرفه ای را هم برای آنان دربر ندارد زیرا شواهدی که دلالت بر پلشتی رفتارشان دارد، طومارهای قطور و غیرقابل اغماضی را تشکیل می دهند.

خواننده پیری که تنها نمی ماند!

ترامپ که البته کمپین های تبلیغاتی اش را به سان گذشته حفظ کرده و بخشی از مردم و خیل هواداران او از مشترین دامن می این کمپین ها هستند. این کمپین ها را تیم های تبلیغاتی ترامپ جور می کنند و بویژه مناطق و شهرهایی برای این موارد گزینش می شوند که دیدی مثبت به وی دارند و فضا در آنجا برای او دوستانه است. در این میان طرفداران افراطی و پرشمار ترامپ نیز به هر جا که او می رود، سفر می کنند و مثل دوستداران خواننده های مشهور و مست موسیقی های عامه پخش هستند که ستاره محبوب شان را هیچ گاه تنها نمی گذارند. در چنین فضاها و

با مقدمات و تدارکاتی از این دست است که ترامپ به طور متوسط هر ۷ یا ۱۰ روز یکبار در یک شهر خاص ظاهر می شود و پشت تریبون می رود و کلی ادعا می کند و حرفانش را با شلاق کلمات درشتش می آزد و آبرو برای آنان باقی نمی گذارد.

این بار دروغ عیوبی بزرگ، راست می گوید

ترامپ طی هفته های اخیر در بهره گیری لزم از برخی تریبون های در اختیارش لغزش داشته و بهره هایی را نگرفته که تیم کاری و جمع یارون وی آن را می طلبیده اند اما او نمی تواند از حضور در مناظرات یا هر فرصت دیگری برای چالش کلامی رودررو با بایدن صرف نظر کند و چنین موقعیتی را به هدر بدهد. ترامپ چه در جریان انتخابات سال ۲۰۲۰ و چه در هفته های اخیر در پیشواز انتخابات امسال بایدن را متهم به استفاده مفرط و ممتد از داروهای نیروزا به قصد غلبه بر ناتوانی چشمگیر جسمانی اش و تقوق بر عوارض بیماری زوال عقلش کرده و از محاکم صالحه و دستگاه های نظارتی این ارتباب دزدند و تبخ آنها در این خصوص دارای قدرت برش بسیار بیشتری است. ترامپ طبعاً در بعضی از میتینگ های تبلیغاتی اش کوشیده این محکومیت ها را یک کوشش سیاسی برای تخریب خود توسط حزب مخالف در مسیر شرکت در انتخابات سراسری امسال آمریکا جلوه بدهد و تأکید کند که واقعیتی در این اتهامات نیست و پرونده های مفتوحه علیه وی فقط ظاهراً جنسی، جنایی،

دوستداران اصیل فلسطین و مخالفان سرسخت اسرائیل تلقی کرد. اقبال محمد پس از محرز شدن پیروزی اش در منطقه «دوئیزی و بیتلی» به فضای فاسد حاکم بر سیاست بریتانیا طی دهه های اخیر اشاره و تأکید کرد که سیاستمداران سودطلب عنصر آزادی را به تاراج برده اند و با رفتاری توأم با تبعیض نژادی انگلیس را از چشم جهانیان انداخته اند. وی استارمر را مقصر و خلافکار بزرگ جدیدی توصیف کرد که پایش به این معرکه باز شده و دست به هر کار غیرقانونی می زند تا مفسد جاری در بریتانیا متوقف نشود. وی افزود: «هر دو حزب بزرگ انگلیس موافق با سلاح فرشی گسترده به رژیم های فاسد و بخصوص اسرائیل کودک کش هستند و استارمر هم اینک در حال تجهیز نسل کش ها در سرزمین های اشغالی و مسلح کردن هر چه بیشتر رژیم صهیونیستی در این راه است. این گونه حمایت های کورکورانه از بنیامین نتانیا هو و شرکای او لکه ننگی بر صحنه سیاسی بریتانیا است و اگر چه حزب محافظه کار نیز همین خط را طی می کند اما توقعاتی هم که بعد از روی کار آمدن حزب کارگر در خصوص تغییر در این روش حاصل آمده بود، سرابی بیش نبوده و نیست.»

معالده ای مبهم و بی پایان

به این ترتیب تقابل دو ایده متفاوت موجود در حزب کارگر، آینده استارمر را نامطمئن و تعارضات سال های اخیر را استعمار خواهد بخشید. در حالی که تشکیلات حزب کارگر و سران آن با صراحتی هر چه بیشتر از بانیان پاکستانی قومی اسفباری که طی ۱۰ ماه اخیر در باریکه غزه و کرانه غربی جریان داشته حمایت و مجریان آن را تقویت می کنند، هواداران و دانشجویان و اعضای غیررسمی و سمبایت های این حزب از این قبیل برخوردها ابراز نفرت کرده اند و خواهان برچیده شدن هر چه سریع تر این گونه حمایت ها از رژیم ضد بشری تل آویو هستند. این تضاد و معادله سختی است که پایان روشن و صریحی بر آن متصور نیست. منبع: Middle East Eye

به واقع همه بینندگان مناظره اخیر بایدن و ترامپ در CNN دیدند حال رئیس جمهور فعلی آمریکا حتی از چیزی که می گوید، بدتر و تیره تر است

حکسیونی از گاف های مهلک داده و شمایلی از انواع ضغف ها جلوه کرده و حتی سران حزب خود را به انتخاب جانسنی جوانتر توانا تر برای وی تشویق کرده، ترامپ نیک می داند در مرتبه بعدی درخواستش از ناظران انتخابات در خصوص الزامی بودن تست گرفتن از بایدن، کمتر فری در آمریکا این درخواست را محصول نیات بد او و یک تلاش بدون استدلال برای تخریب طرف مقابل وی خواهد شرد. به واقع همه بینندگان مناظره اخیر بایدن و ترامپ در CNN دیدند حال رئیس جمهور فعلی آمریکا حتی از چیزی که ترامپ می گوید، بدتر و تیره تر است. این از آن امتیازات می گوید، بدتر و تیره تر است

منبع: Aljazeera.com

